

Jaroslava Hofmanová

SKLENĚNÝ MOST

soubor povídek
a životních příběhů

OBSAH

Babiččina tajemná vůně.....	4
Byt paní Rosalindy	6
Mrtvý do rakve nepatří	8
Skleněný most.....	11
Kupte si los.....	13
Příběh starých fotografií	14
Kdoví, jestli ho stihnu pochovat.....	16
Prodavačka mušlí.....	19
Smrtící skála	21
Noc otevřených dveří.....	23
Poslední písnička	25
Řidič pohřebního vozu.....	27
Tajemný fotograf	29
Znamení snů	31
Prababiččin náramek.....	33
Negativní energie.....	37
Rozmazané fotografie	39
Maminčin duch	40
Stolek plný vzpomínek	42
Další e-knihy autorky	44

Jaroslava Hofmanová
**SKLENĚNÝ
MOST**
soubor povídek
a životních příběhů

*1. vydání
vydáno v lednu 2020 jako 94. publikace
vydal Pavel Kohout (www.kknihy.cz)*

*ISBN 978-80-7570-163-3 (epub)
ISBN 978-80-7570-164-0 (mobi)
ISBN 978-80-7570-165-7 (pdf)*

BABIČČINA TAJEMNÁ VŮNĚ

Kdysi dávno jsem pravidelně každé velké prázdniny cestovala autobusem k babičce do vzdáleného Chebu, kde jsem si celý měsíc prázdniny nádherně užívala. Jezdila jsem tam nesmírně ráda, protože moje babička Anička byla laskavá, moudrá a milovala mě. Podstrojovala mi nejlepší dobroty, brala mě s sebou na zmrzlinové poháry do cukrárny, pečovala o mě jako oko v hlavě a u ní v bytě to navíc tak krásně všechno vonělo!

„Babi, co ti to tady voní?“ Sondovala jsem pátravě pokaždé, sotva jsem otevřela dveře a vešla, ale babička jen mávala ledabyle vrásčitou rukou.

„Coby? Asi pivoňky, co kvetou dole pod oknem.“

„Ba ne,“ odporovala jsem tvrdohlavě. „Takhle ti voní všechno, vlasy, šaty, skříň i peřiny. Není to nějaká aviváž?“ Babička krčila útlými rameny.

„Kdepak, děvenko, já žádnou nepoužívám, zanáší „šneka“ v pračce. To budou určitě nějaký kytky zvenku!“ No, byla jsem jako dítě dost zvědavá a snažila jsem se přijít té záhadě na kloub. Vyběhla jsem na nespoutaně na rozkvetlou zahradu a čichala ke všem kytkám i keřům, co se mi dostaly pod ruku. Tajemnou vůni se mi však vypátrat bohužel nepodařilo ani na zahradě, ani nikde jinde, cítila jsem ji jen u babičky v bytě. Byla velmi příjemná, trochu kořeněná, jakoby z nějakých bylinek, ale babička žádné doma nesusila, ani nepoužívala. Podivná vůně se pro mě tak stala velkou záhadou. Jednoho zasněženého prosincového večera, když jsem seděla s maminkou doma u televize, se najednou tajemná vůně objevila v našem bytě. „Cítíš to, mami?“ Zeptala jsem se popleteně maminky, když jsem vůni natáhla do nosu.

„Ano,“ přikývla také dost udiveně. „Co to je vůni? Já ji znám!“

„Takhle voní babička,“ konstatovala jsem trochu stísněně, protože mě přepadl podivný neklid. Rozhlédla jsem se, protože se mi náhle zdálo, že babička je blízko nás. Kde se jinak by se tady ta její vůně vzala? Babička u nás samozřejmě nebyla a mě se jí najednou chtělo zatelefonovat, zaslechnout známý konejšivý hlas. Jenže babička byla už pár dní nemocná, dostala zápal plic a ležela ve špitále, navíc byl už pozdní večer, tak jsem si říkala, že už spí. „Nechám to na ráno,“ slibovala jsem si, „ráno jí zavolám.“

Splnit slib jsem však nikdy nemohla, i kdybych chtěla sebevíc. Ráno jsme totiž dostaly zprávu, že babička před půlnocí zemřela. Vzpomněly jsme s maminkou ihned na tajemnou vůni, která se v bytě před půlnocí objevila. Napadlo nás, že se s námi takhle babička přišla rozloučit, a že už tu její vůni nikdy neucítíme. Ale není tomu tak. Je to zvláštní, ale pravidelně každý rok pravidelně v den výročí její smrti se tajemná vůně u nás doma objeví a my si říkáme, že nás babička tímhle stylem chodí navštěvovat. Možná se najde někdo, kdo tomu nevěří, ale my ano. Tu vůni s maminkou cítíme obě a vždycky jakmile se objeví, zapálíme starou voskovou svíčku a společně na babičku s velkou láskou v srdci vzpomínáme.